

תת"ע 6261/06/18 - נסאר אמיר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 6261-06-18 מדינת ישראל נ' נסאר אמיר

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	נסאר אמיר
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו ידנית ע"י השוטר.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלאפיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומנחה המדברת בעד עצמה .

במקרה שבפני המבקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותו למשפט.

אני דוחה על הסף טענות לא רלוונטיות שהעלה המבקש ביחס "בקשתו להישפט" בפרשה זו ועל כך שאי התייצבותו היא בתום לב.

כאמור לעיל, אין המדובר כלל בסיטואציה בה ביקש המבקש להישפט אלא במסירה ידנית של כתב אישום לידי זימון למשפט על ידי שוטר.

ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון רק לאחרונה:

" אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

המבקש לא הראה בכל דרך כי העבירה לא בוצעה על ידו או כי נגרם לו עיוות דין מהרשעתו או מרף ענישתו.

מאחר והמבקש לא עמד במבחנים שקבע בית המשפט העליון לצורך ביטול פסק דין שניתן בהעדרו, הבקשה נדחית.

להודיע לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתן בלשכתי בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו טבת תש"פ, 12 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.